

УДК [327:005.334]:005.8(4+5+7)-048.23

DOI <https://doi.org/10.32782/2312-1815/2025-20-33>

Чу Чу

ORCID: 0009-0006-6649-7197

ГЕОПОЛІТИЧНІ РИЗИКИ Й ВИКЛИКИ ПРИ ПОБУДОВІ ПРОЄКТУ «ОДИН ПОЯС, ОДИН ШЛЯХ» ТА ЗАХОДИ ЩОДО ЇХ ПОДОЛАННЯ

Проект «Один пояс, один шлях» є глобальною ініціативою, яка спрямована на створення інтегрованої мережі транспортних, торговельних та фінансових зв'язків між країнами Євразії, Африки та інших регіонів. Однак реалізація цього масштабного проєкту супроводжується численними геополітичними ризиками та викликами, що містять регіональні конфлікти, торговельні суперечності, геостратегічну конкуренцію та нестабільність у країнах-учасниках.

У статті досліджено ключові геополітичні ризики, пов'язані з проєктом, та показано їх вплив на реалізацію ініціативи «Один пояс, один шлях». Проаналізовано міжнародний досвід управління ризиками в таких багатосторонніх проєктах і запропоновано заходи для мінімізації впливу геополітичних викликів. Серед запропонованих рішень – посилення дипломатичної співпраці, оптимізація інвестиційних стратегій, удосконалення механізмів міжнародної безпеки та створення стабільних міжурядових платформ для діалогу.

Результати дослідження сприяють глибшому розумінню геополітичного складника проєкту «Один пояс, один шлях» та можуть бути використані для розробки стратегій міжнародної співпраці, спрямованих на забезпечення успішної реалізації ініціативи.

Ключові слова: геополітичні ризики, виклики, проєкт «Один пояс, один шлях», заходи, рішення.

Вступ. Проєкт «Один пояс, один шлях» є однією з найбільших міжнародних ініціатив сучасності, яка охоплює численні країни та регіони світу. Його мета – посилити взаємозв'язки у сферах торгівлі, інфраструктури, фінансів та культури. Утім, глобальний масштаб та складність проєкту породжують численні геополітичні ризики та виклики, які можуть негативно вплинути на його реалізацію.

Актуальність дослідження. На сучасному етапі світового розвитку геополітична стабільність відіграє вирішальну роль у забезпеченні економічного зростання, регіональної співпраці та сталого розвитку. Проєкт «Один пояс, один шлях» охоплює країни з різними політичними системами, рівнем економічного розвитку та геополітичними інтересами, що створює підґрунтя для конфліктів і ризиків. Дослідження цих ризиків важливе не лише для забезпечення успішної реалізації проєкту «Один пояс, один шлях», а й для формування ефективних стратегій міжнародної співпраці.

Постановка проблеми та аналіз попередніх досліджень і публікацій. Проблематику геополітичних ризиків у контексті проєкту «Один пояс, один шлях» активно вивчають учені та експерти. Дослідники різних країн, зокрема Китаю, розглядають питання безпеки, регіональних конфліктів, торговельних суперечностей і проблем транспортування. Водночас значна частина досліджень фокусується на окремих аспектах, залишаючи поза увагою комплексний підхід до аналізу ризиків та розробки системних рішень. Це підкреслює необхідність подальшого дослідження геополітичних викликів проєкту в контексті міжнародних реалій.

Мета і завдання дослідження. Мета статті – ідентифікувати ключові геополітичні ризики, пов'язані з реалізацією проєкту «Один пояс, один шлях», та розробити заходи для їх подолання.

Для досягнення цієї мети передбачається розв'язати такі завдання:

1) проаналізувати основні геополітичні ризики, які виникають у країнах, залучених до «Одного поясу, одного шляху»;

- 2) оцінити вплив цих ризиків на загальну стратегію реалізації проєкту;
- 3) розробити рекомендації та заходи для мінімізації впливу геополітичних викликів на реалізацію проєкту.

Матеріал і методи дослідження. Матеріал дослідження базується на широкому колі джерел, які забезпечили всебічний аналіз проєкту «Один пояс, один шлях». Основу матеріалу склали офіційні документи та стратегії, зокрема матеріали, оприлюднені китайським урядом, серед яких «Біла книга» про проєкт та інші стратегії міжнародної співпраці. Опрацьовано наукові дослідження вітчизняних і зарубіжних авторів, які аналізують питання геополітики, міжнародної економіки, регіональної інтеграції та безпеки. Емпіричні дані, використані в дослідженні, містять інформацію про обсяги інвестицій, розвиток інфраструктури, міжнародні торговельні потоки та економічні показники країн-учасників проєкту. Також проаналізовано аналітичні звіти міжнародних організацій, як-от Світовий банк, МВФ, ООН та інші, що висвітлюють економічний і політичний контексти регіонів, залучених до цієї ініціативи.

Методи дослідження ґрунтувалися на застосуванні низки підходів, які забезпечили всебічне вивчення проблематики, пов'язаної з геополітичними ризиками проєкту «Один пояс, один шлях». Аналітичний метод використано для детального дослідження геополітичної ситуації в регіонах, через які проходить ініціатива, зокрема для ідентифікації ключових ризиків. Системний підхід дав змогу розглядати проєкт як багаторівневу систему, що містить економічні, політичні, соціальні та екологічні аспекти, що забезпечує цілісність аналізу. Метод сценарного прогнозування застосовано для оцінки можливих шляхів розвитку проєкту з урахуванням особливостей реалізації заходів, спрямованих на подолання геополітичних викликів. Інтерв'ю та експертні опитування сприяли отриманню якісної інформації завдяки залученню фахівців у галузях міжнародних відносин, економіки, геополітики та регіонального розвитку. Комплексне використання цих методів дало змогу глибоко вивчити питання, пов'язані з реалізацією проєкту, та розробити рекомендації щодо ефективного вирішення геополітичних ризиків.

Результати та обговорення. Проєкт «Один пояс, один шлях» охоплює три основні геополітичні регіони: Азію, Європу та Африку. Рівні економічного розвитку й соціального управління в країнах, які розташовані на цьому маршруті, суттєво відрізняються, що створює додаткові труднощі, особливо з огляду на Євразію як ключовий регіон проєкту. Ці обставини зумовлюють наявність численних геополітичних ризиків і викликів у процесі реалізації ініціативи. Геополітичні ризики можна умовно поділити на три основні категорії. Перша стосується політичної нестабільності в окремих країнах і регіонах. Друга охоплює ризики, пов'язані з тероризмом й екстремістськими рухами. Третя категорія – це ризики, що виникають через можливу зміну міжнародного порядку та стратегічні конфлікти між провідними державами.

Внутрішні простори Євразії є одними з найбільш нестабільних у світі, а політична безпека й стабільність відіграють критичну роль у реалізації проєкту «Економічний пояс Шовкового шляху». Центральна Азія, зокрема, є регіоном із серйозними геополітичними суперечностями. Розпад Радянського Союзу спричинив низку прикордонних конфліктів між країнами регіону, наприклад, між Киргизстаном та Узбекистаном, що у 2010 році змусило китайські компанії покинути цей район. Етнічні протистояння, релігійні розбіжності, суперечки щодо розподілу кордонів та економічних інтересів ще більше ускладнюють ситуацію. Наприклад, конфлікти між Узбекистаном, Таджикистаном і Киргизстаном щодо будівництва гідроелектростанцій на транскордонних ріках спричинили блокування багатьох проєктів щодо водоутримання [1].

Економічна нестабільність у Центральній Азії також суттєво впливає на реалізацію проєкту. Проблема бідності залишається невирішеною, що призводить до соціальних конфліктів. Економічна криза, зокрема знецінення валюти у 2015 році, спричинила масштабні протести в регіоні. У Казахстані страйки нафтовиків у 2016 році стали наслідком економічних проблем і значно сповільнили прогрес ініціативи [2].

Будівництво «Одного поясу, одного шляху» стикається з подібними викликами і в Південно-Східній Азії. Регіон охоплений територіальними суперечками, наприклад, між Таїландом і Камбоджею через храм Преахвіхеа, а також між Індонезією та Малайзією в морській зоні Амбалат. Внутрішня політична нестабільність у таких країнах, як М'янма і Таїланд, також створює загрози безпеці. Конфлікти між урядовими військами та етнічними групами в М'янмі, а також військові перевороти в Таїланді посилюють ці ризики.

Центральна та Східна Європа також вносять свій внесок у загальну картину геополітичної напруженості. Політичні негаразди, тривалі конфлікти та війна в регіоні суттєво ускладнюють інвестиційний клімат і зв'язок з Євразійським континентом. Так, проєкт «Один пояс, один шлях» стикається з масштабними викликами, зумовленими як внутрішньорегіональними, так і глобальними чинниками.

Тероризм та екстремістські сили є одними з ключових геополітичних ризиків, які ускладнюють реалізацію проєкту «Один пояс, один шлях». Насильницькі терористичні угруповання, релігійні екстремісти та етнічні сепаратисти становлять серйозну загрозу для стабільності цього проєкту. У деяких ключових регіонах і країнах, як-от Афганістан і Пакистан у Південній Азії, Ірак, Сирія, Лівія, Ємен на Близькому Сході та в Африці, тероризм залишається значним фактором ризику [3]. Особливо тривожною є ситуація в Центральній Азії, де зростає загроза екстремізму. Погіршення безпеки в Афганістані безпосередньо впливає на сусідні держави, зокрема Казахстан, Узбекистан, Киргизстан і Таджикистан, де терористичні угруповання продовжують здійснювати напади. Наприклад, у Казахстані теракти серйозно підривають стабільність країни, а в листопаді 2019 року збройний напад, пов'язаний з «Ісламською державою», на прикордонний пункт у Таджикистані призвів до загибелі майже 20 осіб [1].

Загрози безпеці залишаються актуальними в Південній та Західній Азії, яка продовжує бути регіоном із високою частотою терористичних і насильницьких конфліктів. Афганістан став центром регіональної нестабільності, а його внутрішнє збройне насильство входить до трійки найбільш масштабних у світі. З 2017 року ситуація в Афганістані продовжує погіршуватися, а жорстокі конфлікти загострюються. Бойові дії тривають у понад половині з 34 провінцій країни. В Індії антиурядові сепаратисти продовжують вчиняти акти насильства, а міжнародні терористичні угруповання створюють додаткові загрози. Ситуація з безпекою в регіоні Кашмір погіршилася, що стало однією з головних внутрішніх загроз для Індії та спричинило дестабілізацію індійсько-пакистанських відносин. Терористичні організації, як-от «Ісламська держава» та «Аль-Каїда», посилили свою активність в Індії. Зокрема, 7 березня 2017 року в країні відбувся перший теракт, пов'язаний з «Ісламською державою» [4].

У Південно-Східній Азії ситуація з безпекою також погіршується, а терористичні загрози зростають. Терористична діяльність в Індонезії та на Філіппінах залишається серйозною проблемою. Філіппіни є регіоном із найвищим рівнем терористичної активності в Південно-Східній Азії, де діє велика кількість терористичних організацій.

Особливу увагу варто приділити ситуації на Близькому Сході, де безпекові ризики залишаються надзвичайно високими. Згідно зі статистичними даними, серед п'яти країн, які найбільше постраждали від тероризму, Ірак є єдиною, де кількість смертей від терористичної діяльності зросла [5, с. 159]. У Сирії ключовими терористичними загрозами залишаються «Ісламська держава» та «Аль-Каїда». Колись «Ісламська держава» контролювала третину території Сирії.

Останніми роками тривала громадянська війна в Ємені та іноземне втручання створили подвійні загрози для стабільності та безпеки країни. Терористичні угруповання тут відіграють значну роль у дестабілізації. У Туреччині основними терористичними загрозами є курдські сепаратисти та «Ісламська держава». Терористичні організації та екстремістські сили в країнах

і регіонах уздовж маршруту ініціативи «Один пояс, один шлях» здатні вчиняти напади на ключові об'єкти через своє невдоволення політикою урядів або як акт протидії владі. Такі атаки можуть прямо чи опосередковано впливати на закордонні інтереси й успішність реалізації ініціативи.

Крім того, Китай як ініціатор ініціативи «Один пояс, один шлях», також стикається із загрозою тероризму. Найбільшою прямою терористичною загрозою для Китаю є «Східний Туркестан», діяльність якого переважно спрямована на терористичні акти всередині країни. Терористичні угруповання «Східного Туркестану» співпрацюють з іншими міжнародними терористичними організаціями для планування атак на території Китаю [6]. Наприклад, 5 липня 2009 року в місті Урумчі, що в провінції Сіньцзян, стався серйозний насильницький терористичний інцидент.

Так, насильницькі терористичні угруповання, релігійно-екстремістські сили та етнічні сепаратисти значно вплинули на реалізацію та просування ініціативи «Один пояс, один шлях». Проте з боку діалектичного мислення цей проєкт також може відіграти важливу роль у стримуванні й боротьбі з так званими трьома злими силами. Захарі Кек, дослідник Нового американського центру досліджень безпеки, зазначив, що одна з головних цілей «трьох злих сил» – це підриг економічної співпраці між Китаєм, Центральною Азією, Європою та іншими регіонами. Водночас будівництво транспортної інфраструктури в межах ініціативи «Один пояс, один шлях» слугує для зміцнення зв'язків між Китаєм і Європою, сприяє економічній та торговельній інтеграції з країнами Центральної Азії та відіграє ключову роль у забезпеченні регіональної стабільності та миру [7, с. 59–71].

Чен Йоннян, професор Національного університету Сінгапура, вважає, що участь у реалізації цієї ініціативи надає відносно відсталим країнам можливість реінтегруватися у світову економіку та поступово подолати бідність, що сприятиме усуненню «трьох злих сил» [8, с. 118].

Третій складник ризику під час реалізації проєкту – це ризик стратегічних конфліктів між провідними державами. Значна духовна цінність і потенціал розвитку, закладені в Шовковому шляху, викликали інтерес багатьох країн. Починаючи з 1990-х років постійно пропонують різні концепції розвитку «Шовкового шляху», серед них – план «Відродження Шовкового шляху» ООН, «Новий Шовковий шлях» США та «Дипломатія Шовкового шляху» Японії. У цих концепціях є певні спільні точки, але також очевидні конфлікти, особливо між планами США та Японії щодо Шовкового шляху та ініціативою «Один пояс, один шлях».

У 2011 році американські чиновники запропонували план «Новий Шовковий шлях», у якому Афганістан розглядається як ключовий центр. Після виведення військ США та їхніх союзників з Афганістану Сполучені Штати планували очолити післявоєнне відновлення країни. США сподівалися, що сусідні з Афганістаном держави інвестуватимуть у регіон, забезпечуючи довготривале домінування США в розвитку стратегічно важливих територій Євразії. Цей план, фактично керований Сполученими Штатами, розглядає Афганістан як центр для з'єднання Центральної та Південної Азії, створення нової геополітичної та геоекономічної структури в регіоні. Найважливішим елементом цього плану є американські військові бази, які мають слугувати силами стримування для Китаю, Росії та Ірану [9, с. 125].

Щодо «Дипломатії Шовкового шляху» Японії, то ця країна не належить до традиційного Шовкового шляху, але з огляду на власні енергетичні потреби, у 1997 році тодішній прем'єр-міністр Японії запропонував дипломатичну стратегію, спрямовану на Центральну Азію, під назвою «Дипломатія Шовкового шляху». У 2004 році Японія відновила цю стратегію, визначивши п'ять країн Центральної Азії та три країни Південного Кавказу як «зону Шовкового шляху». Цей регіон посів важливе місце в новій дипломатичній стратегії Японії. У межах цієї концепції Японія розглядає геополітичні аспекти й прагне закріпитися в Центральній Азії та Південному Кавказі. З економічного боку, Японія прагне опанувати енергетичний потенціал цього регіону

через посилення політичного впливу й економічного проникнення, щоб отримати контроль над енергетичними ресурсами та торгівлею [10, с. 30].

Варто зазначити, що характерною рисою цих планів є те, що їхні розробники орієнтуються на максимізацію власних інтересів. Водночас у цих планах передбачені заходи, спрямовані на стримування та обмеження конкурентів. Так, їхньою метою є, з одного боку, максимізація власних переваг, а з іншого – маргіналізація й ослаблення позицій суперників.

Висновки. Геополітичні ризики, з якими стикається реалізація проєкту «Один пояс, один шлях», характеризуються значною різноманітністю та складністю. Урахування сучасної ситуації, формування здатності ефективно управляти геополітичними ризиками, контролювати їх та успішно розв'язувати стали необхідною умовою для стабільного просування цього проєкту.

Геополітична стратегія для «Одного поясу, одного шляху» є складним завданням. Необхідно не лише всебічно аналізувати геополітичну ситуацію, визначати цілі цієї стратегії та сприяти реалізації пов'язаних із нею ініціатив, а й інтегрувати глобальні, дипломатичні та військові стратегії країни з проєктом, забезпечуючи їх координацію для досягнення визначених геополітичних цілей.

У процесі реалізації проєкту варто створити необхідні механізми попередження та контролю геополітичних ризиків. Варто максимально уникати провокування нових ризиків, досліджувати ефективні способи їх вирішення та мінімізувати можливий вплив геополітичних загроз на успіх проєкту.

Геополітичні ризики, що виникають у процесі реалізації проєкту «Один пояс, один шлях», вимагають різностороннього підходу та комплексних рішень. Насамперед необхідно створити механізми раннього запобігання та контролю геополітичних ризиків, щоб забезпечити безперервність реалізації проєкту. Ключовим завданням є ідентифікація основних суперечностей та визначення ключових суб'єктів географічних відносин. Наприклад, для країн, розташованих уздовж «Економічного поясу Шовкового шляху», Центральна та Південна Азія відіграють провідну роль. Основними суб'єктами в цих регіонах є Індія, Пакистан, Росія та Казахстан. Уздовж «Морського шовкового шляху» головними партнерами є АСЕАН, Індія, М'янма, Шрі-Ланка тощо. Особливу увагу варто приділити розв'язанню ключових ризиків: «Сухопутний Шовковий шлях» повинен зосередитися на геоekonomіці, а «Морський Шовковий шлях» – на питаннях геобезпеки.

Необхідно налагодити тісну співпрацю між країнами-учасниками проєкту, створюючи ефективні механізми безпеки для спільної боротьби з «трьома злими силами» (тероризм, екстремізм, сепаратизм). Китай повинен посилити співпрацю в галузі безпеки з країнами Центральної та Південної Азії, активно використовуючи такі структури, як Шанхайська організація співробітництва. Це передбачає обмін розвідданими, судову співпрацю та розширення взаємодії у сфері безпеки.

Активна дипломатична стратегія має стати основним інструментом у розв'язанні геополітичних ризиків. Водночас варто підвищити здатність китайських підприємств протистояти зовнішнім ризикам, зокрема через зміцнення співпраці з багатосторонніми міжнародними механізмами. За потреби Китай може використовувати військове розгортання для забезпечення стабільності та зменшення геополітичних загроз у межах ініціативи «Один пояс, один шлях».

Важливим завданням є також координація участі місцевих урядів у реалізації проєкту. Активна участь регіонів є запорукою успішного просування ініціативи. Необхідно створити чіткі правові та нормативні гарантії, які спираються на міжнародно визнані норми та правила ведення бізнесу. Це дасть змогу мінімізувати геополітичні ризики та уникнути конфліктів.

Окрім матеріального аспекту (інфраструктура, торгівля, фінанси), варто приділяти увагу духовному та культурному рівню (культура, освіта, релігія). Розвиток міжнародного культурного обміну та співпраці стає стратегічно важливим інструментом для зміцнення глобального

впливу Китаю. Особливо це актуально в умовах, коли економічне зростання країни викликає суперечливі уявлення, як-от «теорія китайської загрози». Реалізація культурної стратегії в межах ініціативи «Один пояс, один шлях» допоможе не лише нівелювати упередження, а й сприятиме довгостроковій стабільності.

Подальші дослідження геополітичних ризиків і викликів, пов'язаних із реалізацією проєкту «Один пояс, один шлях», відкривають широкий спектр можливостей для поглибленого аналізу та розробки практичних рішень. Одним із перспективних напрямів є вивчення механізмів багатостороннього співробітництва, які можуть забезпечити стійкість проєкту до змін міжнародного середовища. Крім того, перспективним напрямом є оцінка впливу інноваційних технологій, як-от цифровізація та екологічно стійкі рішення, на реалізацію проєкту.

Так, перспективи подальших досліджень є багатовимірними й охоплюють економічні, політичні, соціокультурні, екологічні та технологічні аспекти. Комплексний підхід до аналізу геополітичних ризиків і викликів допоможе створити стійкі моделі управління, які сприятимуть успішній реалізації ініціативи «Один пояс, один шлях» та забезпечать її довготривалу ефективність.

Література:

1. Го Цзіньфен. Виклики «Одного поясу, одного шляху», з якими стикається ініціатива в Центральній Азії. Світ і розвиток. 2020. Вип.1.
2. Нафтовики розпалюють «заворушення в Казахстані». 16.12.2011. URL : <http://news.sohu.com/20111219/n329457071.shtml>
3. 宋国新. 共建“一带一路”十周年：重大安全成就与风险应对. 东北亚论坛. 18.03.2024. URL : <https://www.ydylcn.com/zjgd/343828.shtml>
4. 杨迅, 王石. 南亚地区安全挑战：恐怖主义肆虐. 环球时报. 21.10.2024. URL : <https://baijiahao.baidu.com/s?id=1813518281672147402&wfr=spider&for=pc>
5. Li Wei. National Security Risk Assessment on “One Belt, One Road”. China Development Press. 2015. P. 159.
6. 程刚, 万兴亚. “东突”成我国主要恐怖主义威胁. 中国青年报. 06.09.2005. URL : http://zqb.cyol.com/content/2005-09/06/content_1172059.htm
7. Wei Zongyou. Strategic Anxiety and U.S. Perceptions and Policy Changes on the Belt and Road Initiative. Research on Southern Seas Issue. 2018. No 4. P. 59-71.
8. 刘青建, 方锦程. 恐怖主义的新发展及对中国的影响. 国际问题研究. 2015. C. 118. URL : <https://www.docin.com/p-2480121305.html>
9. 马建英. 美国对中国“一带一路”倡议的认知与反应. 世界经济与政治. 2015. No 10. C. 125.
10. Wang Xiaobo. The New Trends in Japan's Asia-Pacific Strategy in the Context of the Belt and Road Initiative. Studies on Japan. 2018. No 4. P. 30.

References:

1. Ho Tszinfen. (2020). Vyklyky « Odnoho poiasu, odnogo shliakhu», z yakymy stykaietsia initsiatyva v Tsentralnii Azii. Myr i rozvytok [Challenges of the Belt and Road Initiative in Central Asia]. Myr i rozvytok. No 1. [in Ukrainian]
2. Naftovyky rozpaluiut «zavorushennia v Kazakhstani» [Oil workers incite “unrest in Kazakhstan”]. (16.12.2011). Retrieved from <http://news.sohu.com/20111219/n329457071.shtml>
3. Song Guoxin. (18.03.2024). The tenth anniversary of the “Belt and Road”: major security achievements and risk response. Northeast Asia Forum. Retrieved from <https://www.ydylcn.com/zjgd/343828.shtml>
4. Yang Xun, Wang Shi. (21.10.2024). Regional Security Challenges in South Asia: The Spread of Terrorism. Global Times (newspaper). Retrieved from <https://baijiahao.baidu.com/s?id=1813518281672147402&wfr=spider&for=pc>
5. Li Wei. (2015). National Security Risk Assessment on “One Belt, One Road”. China Development Press. P. 159.

6. Cheng Gang, Wan Xingya. (06.09.2005). "Eastern Turkistan" has become the main terrorist threat in China. China Youth Daily. Retrieved from http://zqb.cyol.com/content/2005-09/06/content_1172059.htm
7. Wei Zongyou. (2018). Strategic Anxiety and U.S. Perceptions and Policy Changes on the Belt and Road Initiative. Research on Southern Seas Issue. No 4. P. 59-71.
8. Liu Qingjian, Fang Jincheng. (2015). New Developments in Terrorism and Implications for China. Studies on International Issues. P. 118. Retrieved from <https://www.docin.com/p-2480121305.html>
9. Ma Jianying. (2015). The United States' Perception and Response to China's "Belt and Road" Initiative. World Economy and Politics. No 10. P. 125.
10. Wang Xiaobo. (2018). The New Trends in Japan's Asia-Pacific Strategy in the Context of the Belt and Road Initiative. Studies on Japan. No 4. P. 30.

Chu Chu. Geopolitical risks and challenges in the implementation of the "One belt, one road" project and measures to overcome them

The "Belt and Road Initiative" is a global project aimed at creating an integrated network of transport, trade, and financial connections among countries in Eurasia, Africa, and other regions. However, the implementation of this large-scale project is accompanied by numerous geopolitical risks and challenges, including regional conflicts, trade disputes, geostrategic competition, and instability within participating countries.

This article examines the key geopolitical risks associated with the project and highlights their impact on the implementation of the Belt and Road Initiative. It analyzes international experience in risk management for similar multilateral projects and proposes measures to minimize the influence of geopolitical challenges. Among the proposed solutions are strengthening diplomatic cooperation, optimizing investment strategies, improving international security mechanisms, and establishing stable intergovernmental platforms for dialogue.

The findings of the study contribute to a deeper understanding of the geopolitical dimensions of the Belt and Road Initiative and can be utilized to develop strategies for international cooperation aimed at ensuring the initiative's successful implementation.

Key words: *geopolitical risks, challenges, Belt and Road Initiative, measures, solutions.*

Відомості про автора:

Чу Чу – аспірантка кафедри міжнародних відносин і дипломатичної служби,
Львівський національний університет імені Івана Франка.